

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

9 juni 2005

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heren Bart Caron, Kris Van Dijck en Steven Vanackere, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh en de heer Herman Schueremans –

**houdende wijziging van het decreet van 7 mei 2004
houdende de organisatie en subsidiëring van een cultureel-erfgoedbeleid**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Algemene toelichting

Dit voorstel van decreet beoogt een aantal vooral technische aanpassingen door te voeren aan de huidige tekst van het decreet van 7 mei 2004 houdende de organisatie en subsidiëring van een cultureel-erfgoedbeleid, kortweg geciteerd als het “Erfgoeddecreet”.

Meest belangrijk is de wijziging van de bestaande regeling inzake (de mogelijkheid van) reservevorming bij structureel – dit wil zeggen meerjarig – gesubsidieerde initiatieven. De huidige bepalingen, vervat in artikel 50 van het Erfgoeddecreet, worden verder verduidelijkt en bepaalde, in praktijk onwerkzame of onlogische aspecten ervan worden ofwel geschrapt, ofwel vervangen. Dit gebeurt met artikel 4 van onderhavig voorstel van decreet.

Daarnaast wordt een juridisch vacuüm opgelost. Een aantal instellingen, die op grond van het ‘oude’ Museumdecreet (het ‘decreet van 20 december 1996 tot erkenning en subsidiëring van musea’) eind 2004 nog een aanvraag tot erkenning als museum hadden ingediend, dreigden in een onduidelijke rechtspositie terecht te komen. Dit wordt verholpen door artikel 5 van het voorstel van decreet.

Verder wordt rechtszekerheid gegeven aan de lopende procedures voor de erkenning en subsidiëring van musea en voor de subsidiëring van overkoepelende samenwerkingsverbanden van minstens drie erkende musea. Immers, het is steeds de bedoeling geweest dat alle in het Erfgoeddecreet voorziene procedures met ingang van 1 januari 2005 in werking zouden treden zodat, onder meer, de werkingssubsidies aan erkende musea, overkoepelende samenwerkingsverbanden en aan periodieke publicaties cultureel erfgoed uitbetaald zouden kunnen worden vanaf 1 januari 2006. Dit werd zo ook meegedeeld aan alle betrokkenen en belangstellenden, bijvoorbeeld via inforondes, brochures en webstek van de betrokken administratie. En inderdaad, inmiddels werden, op basis van het Erfgoeddecreet, de aanvragen tot erkenning en subsidiëring als museum, evenals de aanvragen tot subsidiëring van overkoepelende samenwerkingsverbanden effectief ingediend op 1 februari 2005, zoals bepaald in de slotbepalingen van het tweede uitvoeringsbesluit van het Erfgoeddecreet

(het besluit van de Vlaamse Regering van 14 januari 2005 ter uitvoering van het Erfgoeddecreet van 7 mei 2004, voor wat betreft de musea, de cultureel-erfgoedpublicaties en de projecten cultureel erfgoed). Echter, de huidige formulering van de inwerkingtredingsbepaling van het Erfgoeddecreet – dit is artikel 59 van het decreet – doet twijfel rijzen over het feit of er voldoende decretale basis bestaat voor die procedurele bepalingen van het tweede uitvoeringsbesluit van het Erfgoeddecreet die op dit ogenblik in praktijk worden toegepast. Die ‘twijfel’ geldt dus ook voor de rechtsgeldigheid van de lopende erkennings- en subsidiëring-procedures. Daarom voorziet artikel 6 van onderhavig voorstel van decreet een aanpassing van artikel 59 van het Erfgoeddecreet zodat hetgeen nu in praktijk gebeurt, ook volledig juridisch sluitend is.

Tenslotte wordt met artikel 2 van het voorstel van decreet ook de vestigingsvoorwaarde voor de erkenning van musea, bepaald in artikel 4, §1, 9°, van het Erfgoeddecreet, op identiek dezelfde wijze geformuleerd als de vestigingsvoorwaarden voorzien in het Archiefdecreet ⁽¹⁾(artikel 6, 2°) en het Kunstendecreet ⁽²⁾(artikel 7, §1, 2°, artikel 42, §1, 2°, en artikel 58, eerste lid, 1°) en wordt met artikel 3 van het voorstel een mogelijke verkeerde interpretatie van artikel 15, §1, van het Erfgoeddecreet rechtgezet.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 2

Door dit artikel wordt één van de voorwaarden voor de erkenning van musea in het Erfgoeddecreet, namelijk de voorwaarde inzake de vestigingsplaats, technisch op dezelfde wijze verwoord

¹ Archiefdecreet: decreet van 19 juli 2002 houdende de privaatrechtelijke culturele archiefwerking.

² Kunstendecreet: decreet van 2 april 2004 houdende de subsidiëring van kunstorganisaties, kunstenaars, organisaties voor kunsteducatie en organisaties voor sociaal-artistieke werking, internationale initiatieven, publicaties en steunpunten.

als diezelfde voorwaarde gesteld is in het Archiefdecreet (artikel 6, 2°) en het Kunstendecreet (artikel 7, §1, 2°, artikel 42, §1, 2°, en artikel 58, eerste lid, 1°). Overigens wordt dezelfde formulering ook reeds gebruikt in artikel 27, §1, 1°, van het Erfgoeddecreet met betrekking tot de structurele subsidiëring van cultureel-erfgoedpublicaties. Deze wijziging beoogt dan ook binnen het Erfgoeddecreet en in de diverse andere vermelde decreten een gelijksoortige voorwaarde overal op dezelfde wijze te bepalen.

Artikel 3

Met deze wijziging wordt een mogelijke verkeerde lezing van artikel 15, §1, van het Erfgoeddecreet rechtgezet.

De huidige tekst van de vierde zin van §1 (“in afwijking van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, nemen die verenigingen de rechtsvorm aan van een vereniging zonder winstoogmerk”) lijkt te bepalen dat, als twee of meer gemeenten zich verenigen in het kader van samenwerkingsverbanden als bedoeld in artikel 4, §2 (“een structurele samenwerking van twee of meer musea voor het geheel van de museumwerking en vanuit één museaal concept met een aantoonbare meerwaarde”), artikel 12, §1 (“een overkoepelend samenwerkingsverband van minstens drie erkende musea dat een gespecialiseerde landelijk relevante expertise heeft ontwikkeld voor één of meerdere basisfuncties van de museumwerking en een pilootfunctie vervult voor het cultureel-erfgoedveld”), of artikel 13, §1 (“een overkoepelend samenwerkingsverband van minstens drie erkende musea waarvan de collecties thematisch bij elkaar aansluiten en dat een gespecialiseerde relevante expertise heeft ontwikkeld, die bijdraagt tot de internationale positionering en profilering van de betrokken musea”) van het Erfgoeddecreet, die samenwerkingsverbanden verplicht zijn de rechtsvorm aan te nemen van een vereniging zonder winstoogmerk. Met andere woorden, in die drie gevallen zouden de betrokken gemeenten voor het structureren en organiseren van hun onderling samenwerkingsverband niet meer kunnen kiezen voor één van de mogelijke samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid voorzien in het decreet van 6 juni 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking (projectvereniging, dienstverlenende vereniging of opdracht-

houdende vereniging). Dit was echter niet de oorspronkelijke bedoeling. De tekst van de toelichting bij §1 van het huidige artikel 15 is ter zake zeer duidelijk: “Het is tenslotte evident dat het de betrokken gemeenten natuurlijk vrij staat om toch te kiezen voor de samenwerkingsvormen die voorzien zijn in het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking” (*Parl. St.*, VI. Parl., 2003-04, nr. 2018/9, blz. 20). Met de voorgestelde wijziging wordt dus de oorspronkelijke bedoeling van de decreetgever technisch correct vertaald.

Artikel 4

Dit artikel vervangt de huidige tekst van artikel 50 van het Erfgoeddecreet volledig, evenals §§1 en 2 van artikel 16 van het besluit van de Vlaamse Regering van 25 juni 2004 ter uitvoering van het decreet van 7 mei 2004 houdende de organisatie en subsidiëring van een cultureel-erfgoedbeleid, voor wat betreft de erfgoedconvenants en de advisering, en §§1 en 2 van artikel 35 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 januari 2005 ter uitvoering van het Erfgoeddecreet van 7 mei 2004, voor wat betreft de musea, de cultureel-erfgoedpublicaties en de projecten cultureel erfgoed. De vermelde uitvoeringsbepalingen worden namelijk van rechtswege impliciet opgeheven door de opheffing van de rechtsregel waarop ze gegrond zijn.

Het nieuwe artikel 50 behoudt in hoofdzaak de indeling en de principes van het oude artikel 50.

Paragraaf 1 regelt de mogelijkheid om een reserve op te bouwen tijdens de lopende beleidsperiode. Dit kan onbeperkt met eigen inkomsten en subsidies.

Deze regeling wijkt af van de regeling voorzien in het decreet van 7 mei 2004 houdende regeling van de begrotingen, de boekhouding, de controle inzake subsidies en de controle door het Rekenhof. Dit wordt echter niet meer als dusdanig vermeld. Het is ook niet strikt noodzakelijk omdat onderhavig voorstel van decreet chronologisch toch na het decreet van 7 mei 2004 komt en het een impliciete, maar duidelijke specifieke afwijking vormt van een algemeen geformuleerde regel.

De huidige tekst van §1 van artikel 50 stelt dat “de reserve moet voldoen aan de geldende boekhoud-

kundige regels”. In de uitvoeringsbesluiten van 25 juni 2004 en 14 januari 2005 wordt dit verder verduidelijkt. Onderhavig voorstel van decreet stelt voor die verduidelijking in het decreet zelf op te nemen. Er wordt daarbij verwezen naar de inhoud van de rekeningen 13 (bestemde fondsen) en 14 (overgedragen resultaat), vermeld in het algemeen rekeningenstelsel, gevoegd als bijlage bij het koninklijk besluit van 19 december 2003 ‘betreffende de boekhoudkundige verplichtingen en de openbaarmaking van de jaarrekening van bepaalde verenigingen zonder winstoogmerk, internationale verenigingen zonder winstoogmerk en stichtingen’.

Ten slotte wordt bepaald waarvoor de opgebouwde reserve tijdens de lopende beleidsperiode aangewend mag worden.

Deze mogelijkheid tot opbouw van reserves wordt ook voorzien voor de instellingen van de Vlaamse Gemeenschap die de Vlaamse Gemeenschap niet zelf beheert en waarmee de Vlaamse Regering een beheersovereenkomst moet sluiten (zie artikel 8, §2).

Paragraaf 2 regelt wat er gebeurt als de reserve, die tijdens de beleidsperiode werd opgebouwd, niet (volledig) werd besteed tijdens de beleidsperiode zelf. Het deel dat overblijft kan onder bepaalde voorwaarden overgedragen worden naar een volgende beleidsperiode. Die voorwaarden zijn: (1) de meerjarige subsidiering vanwege de Vlaamse overheid wordt verder gezet en (2) de resterende reserve mag een bepaald bedrag niet overschrijden. Hoeveel mag maximaal overgedragen worden? Het maximaal overdraagbaar bedrag is gelijk aan de som van de bestaande reserve bij het begin van de voorbije beleidsperiode plus maximaal twintig percent van de gemiddelde jaarlijkse personeels- en werkingskosten berekend over de voorbije beleidsperiode. Die voorgestelde twintig percent is een versoepeling ten opzichte van de huidige regeling, waarbij de grens tien percent is. Er wordt verder bepaald hoe dit maximaal overdraagbaar bedrag berekend moet worden.

De huidige tekst voorziet daarbij een uitzondering voor ‘eenmalige uitzonderlijke inkomsten’ (schenkingen, legaten, prijzen), die onbeperkt overdraagbaar zijn. Die uitzondering wordt echter in dit voorstel van decreet geschrapt wegens onlogisch, deels boekhoudkundig onnodig en praktisch moeilijk werkbaar.

Verder wordt, zoals in de huidige tekst, bepaald dat aan de Vlaamse Regering een afwijking gevraagd kan worden van de maximumgrens van twintig percent en onder welke voorwaarden dit kan (een gemotiveerd bestedingsplan is vereist).

Tenslotte wordt ook hier omschreven waarvoor de overgedragen reserve tijdens de nieuwe beleidsperiode aangewend mag worden.

Deze mogelijkheid tot (gelimiteerde) overdracht van reserves naar een volgende beleidsperiode wordt ook voorzien voor de instellingen van de Vlaamse Gemeenschap die de Vlaamse Gemeenschap niet zelf beheert en waarmee de Vlaamse Regering een beheersovereenkomst moet sluiten (zie artikel 8, §2).

Paragraaf 3 regelt eerst wat er gebeurt als er meer reserve werd opgebouwd dan volgens §2 naar een volgende beleidsperiode overgedragen mag worden. Nieuw in het voorstel van decreet is dat, na compensatie met het nog uit te keren saldo van de werkingssubsidie toegekend voor het laatste jaar van de voorbije beleidsperiode, het (eventueel) resterende ‘overschot’ niet meer teruggevorderd wordt en dus ‘verdwijnt’ in de algemene middelen, maar wel (tot een bepaald maximum) in mindering gebracht wordt op de voorschotten toegekend voor het eerste werkingsjaar van de nieuwe beleidsperiode. Dit heeft als voordeel dat het bedrag dat hierdoor niet uitgekeerd moet worden (onder de vorm van voorschotten), behouden blijft binnen het cultuurbudget en binnen dat budget geheroriënteerd kan worden.

Verder bepaalt §3 wat er met de opgebouwde reserve moet gebeuren als de meerjarige subsidiering door de Vlaamse overheid wordt stopgezet op het einde van de beleidsperiode. De reserve mag dan onder bepaalde voorwaarden (een gemotiveerd bestedingsplan is vereist) gebruikt worden om de gevolgen van die stopzetting (reorganisatie, nieuwe beleidsrichting, afbouw van werking, vereffening enzovoort) mee te financieren. Prioritair moet de reserve gebruikt worden om de arbeidsrechtelijke verplichtingen ten aanzien van het personeel (dit kunnen bestaande of nieuwe verplichtingen zijn, bijvoorbeeld opzeggingsvergoedingen) te voldoen.

Vermits aan de instellingen van de Vlaamse Gemeenschap die ze niet zelf beheert decretaal

steeds een werkingssubsidie toegekend moet worden (waarvan de hoogte bepaald moet worden in de beheersovereenkomst – zie artikel 8, §2, tweede lid), is de regeling met betrekking tot de aanwending van de reserve na stopzetting van de meerjarige subsidiëring, niet op hen van toepassing. De meerjarige subsidiëring van een instelling van de Vlaamse Gemeenschap stopzetten kan logischerwijze slechts nadat de Vlaamse Regering de instelling in kwestie het statuut van ‘Instelling van de Vlaamse Gemeenschap’, toegekend krachtens artikel 2, 10°, ontnemt.

Paragraaf 4 is een nieuw voorstel. De huidige reserveregeling is namelijk praktisch onwerkbaar als de structurele subsidie juridisch toegekend moet worden aan een gemeente, een provincie of de Vlaamse Gemeenschapscommissie. In dat geval vormen de initiatieven die eigenlijk structureel gesubsidieerd worden (bijvoorbeeld gemeentelijke of provinciale musea of de werking in uitvoering van de erfgoedconvenant gesloten met de Vlaamse Gemeenschapscommissie) slechts een onderdeel van het geheel van activiteiten van de gemeente, provincie of Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Als men – zoals §1, tweede lid, stelt – de reserve als een onderdeel van het eigen vermogen moet opnemen in de balans van het werkelijk structureel gesubsidieerde initiatief van de gemeente, de provincie of de Vlaamse Gemeenschapscommissie, dan veronderstelt dit dat men boekhoudkundig erin slaagt om binnen de geconsolideerde rekeningen van de betrokken gemeente of provincie of van de Vlaamse Gemeenschapscommissie alle inkomsten en uitgaven met betrekking tot het initiatief in kwestie nauwkeurig te identificeren en er ook een initiatiefspecifieke resultatenrekening en balans voor op te maken. Echter, de geldende regels inzake de comptabiliteit van de betrokken besturen maken dit in praktijk niet evident. Het is verder duidelijk dat de geconsolideerde rekeningen van de betrokken besturen, die de resultaten en financiële stand van zaken van al hun activiteiten verenigen (bijvoorbeeld de globale balans van de stad Antwerpen), helemaal niet gebruikt kunnen worden om de gestelde reservenormen te toetsen, want amper relevant. Het voorstel van decreet kiest daarom voor een vrij simpele en praktisch haalbare oplossing die de werklast beperkt zonder de reservenormering te stringent te maken. Name-lijk: geen rekening houden met de eigen inkomsten van de structureel gesubsidieerde activiteit en dus

voor de afrekening en verantwoording van de toegekende subsidie enkel rekening houden met alle met betrekking tot dit initiatief gemaakte (personeels- en werkings-)kosten. Met andere woorden, een verantwoording door middel van de gemaakte kosten volstaat. Er kan in dat geval dus enkel en alleen maar een ‘reserve’ opgebouwd worden als er, na aanrekening van alle aan het initiatief verbonden kosten, nog een niet besteed gedeelte van de subsidie overblijft. Dat ‘overschot’ vormt dan de ‘reserve’. Volgens de boekhoudkundige normen is dat echter geen ‘reserve’. Daarom wordt in de tekst van het artikel gesproken over ‘overgedragen werkingssubsidies’.

Verder blijven de principes van de reservenormering dezelfde:

- de mogelijkheid om binnen dezelfde beleidsperiode het ‘overschot’ van de werkingssubsidie als ‘reserve’ onbeperkt over te dragen naar een volgend werkingsjaar;
- de mogelijkheid om de reserve die op het einde van een beleidsperiode nog aanwezig is, over te dragen naar de volgende beleidsperiode op voorwaarde dat de aangroei van die reserve gedurende de voorbije beleidsperiode niet meer bedraagt dan twintig percent van de gemiddelde jaarlijkse werkingssubsidie berekend over de voorbije beleidsperiode;
- de mogelijkheid om, onder bepaalde voorwaarden (vereiste van een gemotiveerd bestedingsplan), aan de Vlaamse Regering een afwijking te vragen van die twintig percent;
- en tenslotte de bepaling van de doeleinden waarvoor de overgedragen ‘reserve’ aangewend mag worden.

Tenslotte bepaalt §5 aanvullend wat er gebeurt als :

- de reserve die op het einde van een beleidsperiode nog aanwezig is, meer bedraagt dan het overdraagbare maximum: eerst compensatie met het nog uit te keren saldo van de werkings-subsidie toegekend voor het laatste jaar van de voorbije beleidsperiode; vervolgens wordt het nog resterende bedrag in mindering gebracht op de voorschotten toegekend voor het eerste werkingsjaar van de nieuwe beleidsperiode (tot een bepaald maximum);

- de structurele subsidiëring vanwege de Vlaamse overheid stopgezet wordt: de nog aanwezige reserve mag onder bepaalde voorwaarden (vereiste van een gemotiveerd bestedingsplan) aangewend worden om de gevolgen van die stopzetting financieel op te vangen, met prioriteit voor het voldoen van alle arbeidsrechtelijke verplichtingen.

Artikel 5

Artikel 5 wijzigt artikel 55 van het Erfgoeddecreet op twee punten. Die wijzigingen hangen samen.

Een eerste wijziging, namelijk de toevoeging van een vijfde lid aan artikel 55 van het Erfgoeddecreet, is noodzakelijk om de aanvraagdossiers van musea voor erkenning en indeling, die nog in 2004 werden ingediend op grond van het decreet van 20 december 1996 tot erkenning en subsidiëring van musea (het ‘Museumdecreet’), te kunnen afhandelen. Dit wel op voorwaarde dat de aanvraag uiterlijk op 31 december 2004 ontvankelijk werd verklaard.

Krachtens het nieuwe vijfde lid van artikel 55 blijven zowel het Museumdecreet van 20 december 1996, als het uitvoeringsbesluit van 7 september 2001 ‘ter uitvoering van het decreet van 20 december 1996 tot erkenning en subsidiëring van musea’ nog van kracht voor al die aanvragen. En die aanvragen worden dus nog behandeld en beoordeeld conform de ‘oude’ regelgeving. Echter, dit geldt enkel wat betreft de mogelijke erkenning (artikel 2 van het Museumdecreet) en de indeling (artikel 5 van het Museumdecreet) van het aanvragend museum. Nadat het museum erkend en ingedeeld werd op basis van en in overeenstemming met het ‘oude’ Museumdecreet, moet vervolgens, en dit op basis van en conform met de bepalingen van het ‘nieuwe’ Erfgoeddecreet, de beslissing genomen worden tot toekenning van een jaarlijkse werkingssubsidie aan dit museum.

Hierbij stelt zich echter het volgend probleem: in het ‘oude’ Museumdecreet van 20 december 1996 krijgen de musea hun indeling (landelijk niveau, regionaal niveau of basisniveau) in het kader van de erkenningsprocedure (artikel 5 van het Museumdecreet staat onder het hoofdstuk “Erken-

ning”). In het ‘nieuwe’ Erfgoeddecreet krijgen de musea hun indeling (landelijk, regionaal of basisniveau) in het kader van de procedure tot toekenning van subsidies (artikel 9 van het Erfgoeddecreet). Het is evident dat de betrokken musea niet tweemaal ingedeeld moeten worden. Daarom moet voor hen een specifieke overgangsregeling opgenomen worden waardoor zij ook hun ‘indeling in niveau’ krachtens het ‘oude’ Museumdecreet (hen toegekend in 2005) ‘meenemen’ wanneer vanaf 2006 aan hen subsidies toegekend worden krachtens het ‘nieuwe’ Erfgoeddecreet.

Dit probleem wordt opgelost door de tweede wijziging, namelijk de vervanging in het eerste lid van artikel 55 van het Erfgoeddecreet van de datum “31 december 2004” door de datum “31 mei 2005”.

De datum “31 december 2004” moest gewijzigd worden omdat musea waarvan de aanvraag uiterlijk 31 december 2004 ontvankelijk werd verklaard (zie het toegevoegde nieuwe vijfde lid) praktisch onmogelijk op 31 december 2004 reeds erkend en ingedeeld kunnen zijn.

Daarom wordt deze datum vervangen door “31 mei 2005”. Deze datum is niet willekeurig gekozen. Krachtens artikel 23, §1, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 september 2001 ter uitvoering van het decreet van 20 december 1996 tot erkenning en subsidiëring van musea, kan er enkel een werkingssubsidie toegekend worden aan die musea die op 31 mei van het voorgaande jaar erkend en ingedeeld waren en die tevens een aanvraag tot werkingssubsidie hebben ingediend. Omwille van deze bepaling worden op dit ogenblik alle aanvragen die het jaar voordien ingediend werden, tegen 31 mei afgehandeld met een beslissing. Op grond van die bestaande praktijk wordt nu de dus (realistische) datum “31 mei 2005” ingeschreven.

Bovendien heeft deze wijziging van het eerste lid van artikel 55 tot gevolg dat de musea, die nog in 2004 een aanvraag tot erkenning en subsidiëring hebben ingediend en die voor 31 mei 2005 op basis van het ‘oude’ Museumdecreet erkend en ingedeeld werden (krachtens het nieuwe vijfde lid van artikel 55), mee kunnen genieten van de overgangsbepalingen voorzien in het derde en vierde lid van artikel 55. Dit betekent concreet dat

zij hun indeling, toegekend krachtens het ‘oude’ Museumdecreet, behouden in het kader van het ‘nieuwe’ Erfgoeddecreet en dus niet opnieuw de procedure tot indeling moeten doorlopen. Tevens moeten zij geen nieuw beleidsplan indienen om in aanmerking te kunnen komen voor subsidiëring (zie artikel 10, §1, van het Erfgoeddecreet), maar volstaat de ‘beleidsnota’ die ze reeds ingediend hebben om erkend te kunnen worden (zie artikel 12, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 september 2001 ter uitvoering van het decreet van 20 december 1996 tot erkenning en subsidiëring van musea). Een volgend beleidsplan moet slechts ingediend worden in 2008 (vierde lid van artikel 55).

Artikel 6

Zie hiervoor de algemene toelichting.

Artikel 7

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van dit voorstel van decreet. Vermits het gaat om technische verbeteringen die de oorspronkelijke bedoeling van de decreetgever meer correct weergeven en/of bijstellingen van in praktijk onuitvoerbare bepalingen en/of het onderbouwen van de bestaande praktijk, lijkt het logisch dat deze bepalingen met terugwerkende kracht in werking treden.

Bart CARON

Kris VAN DIJCK

Steven VANACKERE

Gracienne VAN NIEUWENBORGH

Herman SCHUEREMANS

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

In artikel 4, §1, van het Erfgoeddecreet van 7 mei 2004 wordt punt 9° vervangen door wat volgt:

“9° gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.”.

Artikel 3

In artikel 15, §1, van hetzelfde decreet wordt de zin: “In afwijking van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, nemen die verenigingen de rechtsvorm aan van een vereniging zonder winstoogmerk.” vervangen door de zin: “In afwijking van het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, kunnen die verenigingen de rechtsvorm aannemen van een vereniging zonder winstoogmerk.”.

Artikel 4

Artikel 50 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 50

§1. Met uitzondering van de rechtspersonen vermeld in §4, kan een privaatrechtelijke of publiekrechtelijke rechtspersoon, die een werkingssubsidie ontvangt als bedoeld in artikel 8, §2, tweede lid, artikel 11, §1, artikel 12, §5, artikel 13, §5, artikel 21, §1, en artikel 42, §1, gedurende de beleidsperiode onbeperkt een reserve aanleggen met eigen inkomsten en subsidies.

Een reserve wordt in de balans van een privaatrechtelijke of publiekrechtelijke rechtspersoon opgenomen als een onderdeel van het eigen vermogen en bestaat uit de volgende rekeningen, vermeld in de minimumindeling van het algemeen rekeningenstelsel, als bijlage gevoegd bij het

koninklijk besluit van 19 december 2003 betreffende de boekhoudkundige verplichtingen en de openbaarmaking van de jaarrekening van bepaalde verenigingen zonder winstoogmerk, internationale verenigingen zonder winstoogmerk en stichtingen:

1° rekening 13: bestemde fondsen;

2° rekening 14: overgedragen resultaat.

De reserve moet aangewend worden voor de realisatie van het erfgoedconvenant, bedoeld in artikel 17, en het beleidsplan, bedoeld in artikel 8, §2, en artikelen 10, 12, 13 en 41.

§2. Als de privaatrechtelijke of publiekrechtelijke rechtspersoon, bedoeld in §1, op het einde van de beleidsperiode nog beschikt over een reserve, aangelegd overeenkomstig §1, kan die reserve overgedragen worden naar een volgende beleidsperiode op voorwaarde dat, ten opzichte van de bestaande reserve in het begin van de subsidieperiode, de aangroei niet meer bedraagt dan twintig percent van de gemiddelde jaarlijkse personeels- en werkingskosten berekend over de beleidsperiode.

De personeels- en werkingskosten omvatten alle kosten die betrekking hebben op de uitvoering en de realisatie van het erfgoedconvenant, bedoeld in artikel 17, en het beleidsplan, bedoeld in artikel 8, §2, en artikelen 10, 12, 13 en 41, en die in de voorbije beleidsperiode tot stand zijn gekomen.

De personeels- en werkingskosten zijn de som van alle kosten, met uitzondering van de afschrijvingen op kapitaalsubsidies.

De Vlaamse Regering kan, na advies van de Inspectie van Financiën, een afwijking toestaan van het in het eerste lid bepaalde percentage op voorwaarde dat de privaatrechtelijke of publiekrechtelijke rechtspersoon daartoe een gemotiveerd bestedingsplan voorlegt voor de te veel opgebouwde reserve of voor de gehele reserve, in te dienen bij de dienst, aangewezen door de Vlaamse Regering.

De overgedragen reserve, bedoeld in het eerste en tweede lid, wordt aangewend voor de realisatie van het erfgoedconvenant, bedoeld in artikel 17, en het beleidsplan, bedoeld in artikel 8, §2, en artikelen 10, 12, 13 en 41.

§3. Als bij de afrekening van het laatste werkingsjaar van de beleidsperiode de aangroei van de reserve meer bedraagt dan hetgeen bepaald werd in §2, dan wordt het teveel ingehouden van het nog uit te keren saldo van de werkingssubsidie, toegekend aan de privaatrechtelijke of publiekrechtelijke rechtspersoon, bedoeld in §1, en wordt het eventueel daarna nog resterende bedrag in mindering gebracht op de voorschotten toegekend voor het eerste werkingsjaar van de nieuwe beleidsperiode, tot een maximum van de werkingssubsidie toegekend voor het laatste jaar van de vorige beleidsperiode.

Als aan een privaatrechtelijke of publiekrechtelijke rechtspersoon, als bedoeld in §1, na afloop van de beleidsperiode waarop het erfgoedconvenant, bedoeld in artikel 17, en het beleidsplan, bedoeld in artikelen 10, 12, 13 en 41, betrekking heeft, geen werkingssubsidie meer wordt verleend, dan is de privaatrechtelijke of publiekrechtelijke rechtspersoon verplicht een gemotiveerd bestedingsplan voor de aangelegde reserve, aangelegd overeenkomstig §1, in te dienen bij de dienst, aangewezen door de Vlaamse Regering. De reserve wordt in voorkomend geval prioritair aangewend voor het voldoen van de arbeidsrechtelijke verplichtingen.

§4. Een werkingssubsidie als bedoeld in artikel 11, §1, artikel 21, §1, en artikel 24, §1, die toegekend wordt aan een gemeente, een provincie of de Vlaamse Gemeenschapscommissie, wordt verantwoord op basis van de personeels- en werkingskosten.

Binnen de beleidsperiode waarop het erfgoedconvenant, bedoeld in artikelen 17 en 23, en het beleidsplan, bedoeld in artikel 10, betrekking heeft, kan de werkingssubsidie onbeperkt overgedragen worden naar het volgende werkingsjaar.

Als de gemeente, de provincie of de Vlaamse Gemeenschapscommissie op het einde van de beleidsperiode nog beschikt over, overeenkomstig §4, tweede lid, een overgedragen werkingssubsidie kan die overgedragen worden naar een volgende beleidsperiode op voorwaarde dat, ten opzichte van de overgedragen werkingssubsidie in het begin van de beleidsperiode, de aangroei niet meer bedraagt dan twintig percent van de gemiddelde jaarlijkse werkingssubsidie berekend over de beleidsperiode.

De Vlaamse Regering kan, na advies van de Inspectie van Financiën, een afwijking toestaan van het in het derde lid bepaalde percentage, op voorwaarde dat de gemeente, de provincie of de Vlaamse Gemeenschapscommissie daartoe een gemotiveerd bestedingsplan voorlegt voor de te veel overgedragen werkingssubsidie, in te dienen bij de dienst, aangewezen door de Vlaamse Regering.

De overgedragen werkingssubsidie, bedoeld in het tweede lid en derde lid, wordt aangewend voor de realisatie van het erfgoedconvenant, bedoeld in artikelen 17 en 23, en het beleidsplan, bedoeld in artikel 10.

§5. Als bij de afrekening van het laatste werkingsjaar van de beleidsperiode de aangroei van de overgedragen werkingssubsidie meer bedraagt dan hetgeen bepaald werd in §4, derde lid en vierde lid, dan wordt het teveel ingehouden van het nog uit te keren saldo van de werkingssubsidie, toegekend aan de gemeente, de provincie en de Vlaamse Gemeenschapscommissie en wordt het eventueel daarna nog resterende bedrag in mindering gebracht op de voorschotten toegekend voor het eerste werkingsjaar van de nieuwe beleidsperiode tot een maximum van de werkingssubsidie toegekend voor het laatste jaar van de vorige beleidsperiode.

Als aan een gemeente, een provincie en de Vlaamse Gemeenschapscommissie na afloop van de beleidsperiode waarop het erfgoedconvenant, bedoeld in artikelen 17 en 23, en het beleidsplan, bedoeld in artikel 10, betrekking heeft, geen werkingssubsidie meer wordt verleend, dan is de gemeente, de provincie en de Vlaamse Gemeenschapscommissie verplicht een gemotiveerd bestedingsplan voor de overgedragen werkingssubsidie in te dienen bij de dienst, aangewezen door de Vlaamse Regering. De overgedragen werkingssubsidie wordt in voorkomend geval prioritair aangewend voor het voldoen van de arbeidsrechtelijke verplichtingen.”.

Artikel 5

In artikel 55 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° In het eerste lid worden de woorden “31 december 2004” vervangen door de woorden “31 mei 2005”;
- 2° Een vijfde lid wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In afwijking van artikel 52, blijven artikelen 2 en 5 van het decreet van 20 december 1996 tot erkenning en subsidiëring van musea van kracht voor een aanvraag tot erkenning van een museum die uiterlijk 31 december 2004 ontvankelijk werd verklaard.”.

Artikel 6

Artikel 59 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 59

Artikelen 4 tot en met 10, artikel 11, §3, artikel 12, §1 tot en met §4 en §6, artikel 13, §1 tot en met §4 en §6, artikel 16, artikel 21, artikel 24, artikelen 26 tot en met 37 en artikel 52, treden in werking op 1 januari 2005.

Artikel 11, §1 en §2, artikel 12, §5, en artikel 13, §5, treden in werking op 1 januari 2006.”.

Artikel 7

Dit decreet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2005.

Bart CARON
Kris VAN DIJCK
Steven VANACKERE
Gracienne VAN NIEUWENBORGH
Herman SCHUEREMANS
